

Forfatter: Stuckenborg, Viggo

Titel: SIGBJØRN OBSTFELDER

Citation: Stuckenborg, Viggo: "SIGBJØRN OBSTFELDER", i Stuckenborg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenborg02-shoot-workid71449/facsimile.pdf>
(tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Ak, Skov og Sø og Eng er døde Ting,
men ved man Lykken levende derude,
da har den mindste mellem Markens Blomster
et Evighedens Under at bebude.

Hav Tak, — lev lykkelig, — — nu lider Dagen,
og Skyggerne om denne Plet sig Lukker,
Solsorten fløjter blandt de dybe Graner,
og lenligt Gøgen kukker — kukker — kukker —

SIGBJØRN OBSTFELDER

Jeg eisker Maanen.
Naar det er mod Aften, stiger den saa blank,
men naar Midnat kommer med sin bløde Graanen,
staar den som en Sølvbaad, der i Natten sank;

blegnende den lyser
som et sælsomt Skib, der byggedes af Glar,
bag hvis sprøde Skal en Drøm i Natten fryser
som en Blomst, en Have sent mod Vinter bar.

Men de blege Dramme,
som jeg saa bag Nattens vinterkolde Dis,
var mig tidt som Glint af lyse Strømme,
der mod Morgen smelter Nattens Is.

Underlige Sværmer!
Sjæl i Himles Dis som Nattens Maane!
skælvende mit Hjærtet dit sig nærmer.
— Ven, hvis Morgen aldrig skulde blaane.

EMIL POULSEN

4. Novbr. 1890.

Nu synker Solen bag de røde Skove,
og klar og kælig falder Aftnen paa,
de gyldne Kroner, som i Dagen flammede,
i stille Højhed under Himlen staa.

Det er, som saa din Kunst jeg i dens Hjærtet,
dens stolte Løvpragt og dens svale Ro,
en Skov af Bæge og en Hestkvælds Himmel,
hvor Stjernerne i dugklar Renhed gro.

TUE BENTSØNS VISER

Tag Vinen væk,
du dumme Dreng,
og knyt paa Liren
den sprungne Streng,

og læg den her,
men hug den haardt,
saa Støvet hvirvler
fra Kassen bort,